

Reforma economică și financiară

[29-11-2013 - 10:00]

O nouă ordine financiară pentru a preveni viitoare colapsuri economice

Criza financiară începută în 2007 și criza din zona euro, începută în 2010, au devastat economiile din Uniunea Europeană și au demonstrat că numeroase sisteme și reglementări financiare nu erau adaptate scopului lor. A devenit clar că managementul economiilor naționale și al piețelor financiare avea nevoie de o reformă profundă.

Aceste crize au coincis cu dobândirea de către Parlamentul European a noi competențe, plasându-l astfel în centrul eforturilor de soluționare a lor, de protejare a contribuabililor și de edificare a unui nou sistem. Parlamentul a fost activ pe toate fronturile, susținând o legislație ambițioasă, adesea împotriva unor anumite interese înclinare să mențină starea de fapt sau să limiteze reformele cât mai mult posibil.

Printre succesele majore se numără sistemele care se asigură că nu contribuabilii vor plăti pentru băncile cu probleme, o mai bună supraveghere a sectorului financiar, plafonarea bonusurilor pentru personalul bancar, interzicerea swapurilor pe riscul de credit foarte speculative și o guvernare economică mai responsabilă.

Privire de ansamblu asupra activității PE

Pe parcursul legislaturii 2009-2014, Comisia pentru afaceri economice și monetare a tratat 63 de dosare legislative și aproximativ 200 de rezoluții și opinii și a organizat numeroase audieri cu principalii actori, inclusiv cu președinții Băncii Centrale Europene (BCE) și ai Eurogrup, precum și cu comisarii europeni pentru domeniile respective și cu diferiți miniștri de finanțe.

PE a contribuit la elaborarea legislației, susținând cu regularitate un sistem financiar aflat în serviciul economiei reale, capabil să garanteze că nu vor mai fi niciodată contribuabilii singurii lăsați să plătească factura. Parlamentul s-a pronunțat sistematic în favoarea unei strategii la nivel european, dat fiind faptul că o uniune economică fragmentată era în mod evident neviabilă. În plus, repatrierea politicii economice ar lăsa un număr și mai mare de state membre fără apărare în fața globalizării.

Activitatea s-a concentrat pe trei domenii principale:

- stabilirea unui nou sistem de guvernare economică
- reducerea asumării nechibzuite de riscuri în sectorul serviciilor financiare
- îmbunătățirea supravegherii bancare și a managementului de criză

Noua guvernare economică

Parlamentul, care adoptă norme privind guvernarea economică împreună cu guvernele naționale, a jucat un rol cheie în transformarea sistemului de coordonare a finanțelor publice din zona euro.

Încă de la început, acesta a constatat că era esențial să existe o coordonare mai strânsă între

economii naționale, fiind tot mai mult eliminate sistemele economice bazate pe o creștere constantă a datoriilor.

Parlamentul a cerut mereu politici economice care să garanteze și creștere, nu să fie concentrate doar pe măsuri de austeritate. Adesea a fost singurul care a acționat pentru o mai bună transparență și responsabilitate, ca factori esențiali pentru o integrare economică încununată de succes.

Deputații europeni au impulsivat, prin „pachetul de șase măsuri” ([„six pack”](#)) privind guvernarea economică, măsuri de consolidare pentru sancționarea țărilor care încalcă normele. "Pachetul de două măsuri" ([„two pack”](#)), adoptat ulterior, conține normele de supraveghere pentru o revizuire la nivel european a bugetelor statelor membre, precum și o foaie de parcurs pentru o uniune economică și monetară deplină. PE s-a aflat, de asemenea, printre principalii promotori ai unui sistem mai transparent și mai responsabil de coordonare a politicii economice, aflat în curs de implementare prin intermediul [Semestrului european](#).

Noua legislație privind serviciile financiare

Criza financiară a familiarizat publicul larg cu termeni care înainte erau utilizați doar de operatorii din sectorul financiar. Swapuri pe riscul de credit, instrumente derivate și vânzare în lipsă au ajuns pe prima pagină a ziarelor și a buletinelor de știri, aducând, astfel, în fața publicului imaginea reală a riscurilor acumulate în sistemul financiar.

Contribuția Parlamentului a fost hotărâtoare în elaborarea unor noi norme legislative pentru controlul exceselor în sectorul serviciilor financiare, încercând să îl pună mai degrabă în slujba economiei reale decât în scopul realizării de profituri rapide.

Pe durata mandatului său de cinci ani, Parlamentul a cunoscut una dintre cele mai intense activități de lobbying din istorie, sectorul serviciilor financiare exercitând o presiune enormă asupra deputaților europeni.

Printre legile asupra cărora PE și-a lăsat amprenta se numără normele privind [vânzarea în lipsă și swapurile pe riscul de credit](#), [schimbul cu produse derivate](#), funcționarea [fondurilor speculative](#), [abuzul pieței](#), [supravegherea și standardele schimburilor](#), precum și [agențiile de rating al creditelor](#). Parlamentul a fost, de asemenea, principalul susținător al taxei pe tranzacțiile financiare, fiind de-a lungul anilor singura instituție europeană care a promovat ferm această taxă. Parlamentul a susținut în cadrul negocierilor proiectul [contului bancar "la vedere"](#), [disponibil pentru toți](#). În context mai larg, PE a fost motorul elaborării [noii structuri de supraveghere](#) a serviciilor financiare.

Supravegherea bancară și managementul crizei

Din 2010, PE a solicitat modificări importante ale modului în care băncile sunt supravegheate și ale structurilor necesare pentru a aborda posibile crize bancare. Din nefericire, numeroase țări au reacționat în acest sens doar la mijlocul anului 2012. În acești doi ani și jumătate, UE a fost martora unor colapsuri bancare spectaculoase, care au lăsat economii întregi pe marginea prăpastiei și pe contribuabili în pierdere.

Legislația privind sectorul bancar în forma finală prevede măsuri de supraveghere mult mai stricte, aplicate la nivel european, precum și cerințe mult mai riguroase privind volumul rezervelor bancare necesare luării de riscuri speculative. Mai mult, au fost create sisteme de garantare a faptului că niciodată contribuabilii nu vor mai reprezenta unica formă de apărare împotriva colapsului bancar și că depozitele bancare obișnuite se bucură de un înalt nivel de protecție.

Printre schimbările legislative în care PE a fost un actor cheie sunt cele privind [susținerea băncilor aflate în dificultate](#)

, [supravegherea bancară](#), [regulile de recapitalizare a băncilor](#), [cerințele de capital și bonusurile din](#)

sectorul bancar și schemele de garantare a depozitelor. PE a fost, de asemenea, printre primele instituții care au solicitat o revizuire generală a sistemului bancar. Tot Parlamentul a fost cel care a condus acțiunile menite să plafoneze bonusurile bancare, un model care, după cum spun unii acum, ar putea fi aplicat pe o scară mai largă, în alte sectoare ale industriei serviciilor financiare.